अनिर्दशाहां गां सूतां वृषान् देवपशूंस्तथा ।
सपालान्वा विपालान्वा न दण्ड्यान् मनुरब्रवीत् ॥ २४२ ॥
क्षेत्रिकस्यात्यये दण्डो भागाद्दशगुणो भवेत् ।
ततोऽर्द्धदण्डो भृत्यानामज्ञानात् क्षेत्रिकस्य तु ॥ २४३ ॥
एतद्विधानमातिष्ठेद्धार्म्मिकः पृथिवीपतिः ।
स्वामिनां च पशूनां च पालानां च व्यतिक्रमे ॥ २४४ ॥
सीमां प्रति समुत्पन्ने विवादे ग्रामयोर्द्वयोः ।
ज्यैष्ठे मासि नयेत् सीमां सुप्रकाशेषु सेतुषु ॥ २४५ ॥
सीमावृक्षांश्च कुर्व्वीत न्यग्रोधाश्वत्थकिंशुकान् ।
शाल्मलीन् सालतालांश्च क्षीरिणश्चैव पादपान् ॥ २४६ ॥
गुल्मान् वेणूंश्च विविधान् शमीवल्लीस्थलानि च ।
शरान् कुब्जकगुल्मांश्च तथा सीमा न नश्यति ॥ २४७ ॥
तडागान्युदपानानि वाप्यः प्रस्रवणानि च ।
सीमासन्धिषु कार्य्याणि देवतायतनानि च ॥ २४८ ॥
उपच्छन्नानि चान्यानि सीमालिङ्गानि कारयेत् ।
सीमाज्ञाने नृणां वीक्ष्य नित्यं लोके विपर्य्ययं ॥ २४९ ॥
अश्मनोऽस्थीनि गोबालांस्तुषान् भस्म कपालिकाः ।
करीषमिष्टकाङ्गारान् शर्करा बालुकास्तथा ॥ २५० ॥